

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. september 2023
Kontor: Proces- og Insolvensrets-
kontoret
Sagsbeh: Nanna Mathilde A Ander-
sen
Sagsnr.: 2023-0030-9162
Dok.: 2912235

Besvarelse af spørgsmål nr. 998 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 998 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. juli 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

Peter Hummelgaard

/

Lisbeth Gro Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 998 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Der gælder normalt et strengt dekorumkrav for danske dommere, således at dommerstanden i almindelighed kan nyde bred anerkendelse. I lyset heraf påkalder det sig interesse, at den nyest udpegede højesteretsdommer, som ansat ved statsadvokaten forbrød sig imod reglerne om god forvaltningsskik ved at fortie slægtskab med sin bror, der var tiltalt for – og siden blev dømt for – omfattende momssvindel. Sagen er blandt andet omtalt i en artikelseerie i Berlingske Tidende i marts 2014, se f.eks. »Statsadvokats hemmelighed kan skade tillid til anklagemyndigheden«, den 22. marts 2014. Vil ministeren i lyset heraf oplyse, om der foreligger andre tilfælde, hvor en højesteretsdommer har haft tilsvarende sager i bagagen? Hvis dette ikke er tilfældet, bedes ministeren oplyse, om det skal ses som en ny praksis i relation til dommeres dekorumkrav, at den slags sager ikke er til hinder for, at man udnævnes som højesteretsdommer.”

Svar:

Faste dommere ved rigets almindelige domstole beskikkes af kongen, jf. retsplejelovens § 42, stk. 1.

Før nogen kan beskikkes til højesteretsdommer, skal den pågældende have godtgjort sin egnethed til at have sæde i retten ved som prøve at votere først i mindst 4 sager, af hvilke mindst den ene skal være borgerlig, jf. retsplejelovens § 42, stk. 5.

Dommerudnævnelsesrådet afgiver indstilling til justitsministeren om besættelse af stillinger som bl.a. højesteretsdommer, jf. retsplejelovens § 43 a, stk. 1, nr. 1. Rådets indstilling skal være begrundet, og rådet kan kun indstille én ansøger til en ledig stilling, jf. retsplejelovens § 43 a, stk. 2, 1. og 2. pkt.

De nævnte bestemmelser er indsat i retsplejeloven ved lov nr. 402 af 26. juni 1998, der bygger på Domstolsudvalgets anbefalinger i betænkning nr. 1319/1996. I forbindelse med lovens vedtagelse er det forudsat, at justitsministeren, der formelt har udnævnelseskompetencen, kun helt undtagelsesvis ikke følger rådets indstilling. I et sådant tilfælde orienterer ministeren Folketingets Retsudvalg herom, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.5.

Dommerudnævnelsesrådet sekretariatsbetjenes af Domsstolsstyrelsen, og Justitsministeriet har derfor til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra styrelsen, der har oplyst følgende:

”Efter retsplejeloven § 43 skal besættelsen af dommerstillinger ske ud fra en samlet vurdering af ansøgernes kvalifikationer til den pågældende stilling. Der skal herved lægges afgørende vægt på ansøgernes juridiske og personlige kvalifikationer. Også bredden i ansøgernes juridiske erfaringsgrundlag skal tillægges vægt, ligesom der skal indgå i vurderingen, at der ved domstolene bør være dommere med forskellig juridisk erhvervsbaggrund. I tillæg hertil skal den, der skal beskikkes som højesteretsdommer, have godtgjort sin egnethed til at have sæde i retten ved som prøve at votere først i mindst 4 sager, af hvilke mindst den ene skal være borgerlig, jf. retsplejelovens § 42, stk. 5.

Højesteret indstiller fortsat kun ansøgere til beskikkelse som højesteretsdommer til Dommerudnævnelsesrådet, hvis disse betingelser er opfyldt.”

Dommerudnævnelsesrådet indstiller én person til en given dommerstilling. Dette har til formål at sikre, at rådets indstillinger fremtræder med størst muligt vægt, og at rådet har størst mulig indflydelse på udnævnelsen, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.3.5.

Af samme grunde finder jeg ikke, at jeg som justitsminister – eller som politiker i øvrigt – bør kommentere konkrete dommerudnævnelser, der sker på baggrund af indstilling fra Dommerudnævnelsesrådet, der er et uafhængigt organ.

Jeg har fuld tillid til, at Dommerudnævnelsesrådet inddrager alle relevante forhold ved rådets indstillinger til udnævnelser, herunder i Højesteret.

Jeg glæder mig endvidere over, at vores domstole nyder en bred anerkendelse og tillid i samfundet.